

[Alfred Jensen.]

ind for, er blevet rejst, er, at vi skal have en større beredskabsstyrke. Denne større beredskabsstyrke tjener ikke til lettelse af kårene her i landet, hverken for dem, der skal betale skatter, eller for dem, der skal aftjene deres værnepligt. Jeg vil gøre opmærksom på, at en sådan sænkning af alderen for fremmøde på session fra det 20. til det 18. år betyder en stor belastning for de allerfleste unge. Det er de færreste af dem, der ønsker at få en uddannelse, der er færdige med denne, når de når deres 19. år, og det er jo dette år, der er aktuelt, idet man må regne med, at de først indkaldes året efter, at de på sessionen er udskrevet til militærtjeneste. Det vil sige, at adskillige får deres uddannelse afbrudt. Jeg vil også gøre opmærksom på, at selvom det måske kan påvises for en række håndværksfags vedkommende, at lærlingene har fuldenndt deres uddannelse inden deres 19. år, er det ikke ensbetydende med, at den uddannelse, lærlingene har fået, har fæstnet sig på en sådan måde, at de har råd til at få en afbrydelse i deres arbejde; det har de ikke i de allerfleste tilfælde, og alene af den grund er det ikke tilrådeligt, at værnepligtsalderen presses ned, som det forsøges gjort her. Hvad der gælder for håndværkere, gælder også i allerhøjeste grad for andre, der får uddannelse, f. eks. studenter, skolelærere eller håndværkere, der søger teoretisk uddannelse. Det afbræk på 18 måneder, som de her får, er i allerhøjeste grad ubelejligt, og det sinker deres uddannelse, hvilket hverken de eller samfundet er tjent med.

Til de betænkeligheder, jeg her har nævnt, kommer også andre, nemlig omkring det fysiske moment. Man kan vel ikke komme udenom, at når en person er 18—19 år, er han ikke fuldt udviklet. Jeg er godt klar over, at det store flertal af dette lands arbejdende ungdom må påtage sig store byrder, byrder, som måske er af samme tyngde som dem, der er tale om ved militærtjenesten, men det siger dog ikke noget om, at det er sundt og hensigtsmæssigt for ungdommen. Jeg tror, at den unge mand i mange tilfælde tager megen skade af at blive spændt for hårdt for netop i den periode, da han ikke er udviklet. Jeg har også bemærket mig, at man i udvalgsbetænkningen fastslår — det gælder stadig for udskrivning —, at man kan afvise unge mennesker, der ikke har den tilstrækkelige

højde, den dag de møder frem på session. Det gælder ikke alene dem, der er 18 år; det gælder også dem, der er 19 og 20 år. Jeg har ikke nogen oversigt over, hvor mange der afvises, men man erkender dog, at de unge mennesker ikke kan betragtes som fuldt udviklede i det øjeblik, de er på session. Hvorledes vil det så ikke være, hvis man rykker den tvungne udskrivning frem til det 18. år?

Jeg vil dernæst nævne det psykiske moment. Man kommer vel ikke udenom, at adskillige af de unge mennesker, der her er tale om, ikke har nået et sådant stadium i deres åndelige udvikling, at de er tjent med at komme ind til militæret. Jeg tvivler ikke om, at befalingsmændene nok skal få dem til at „danse ret op“, som man siger. Jeg tvivler heller ikke om, at befalingsmændene nok skal få civilisten pillet ud af den unge mand, men det er for mig ikke det afgørende. Det afgørende for mig er, om de unge mennesker har nået en sådan modenhedsgrad, at de tåler at komme ind under disse forhold og komme ud for den belastning, rekrutuddannelsen er. Jeg erindr om, at oversergent Pejtersen, da han var til forhør i Aarhus, erklærede, at det, han var anklaget for i retning af råheder, havde han lært på befalingsmandsskolen; han troede, det skulle være sådan. Jeg tror, at hvis denne Pejtersen og andre havde været åndeligt mere modne, så havde de heller ikke ladet sig påvirke i så uhyggelig grad af de befalingsmænd, der har misforstået deres opgave med uddannelsen af de unge mennesker, så kunne Pejtersen have stået imod. Man må regne med, at det for adskillige af de unge mennesker, der indkaldes til aftjening af værnepligten, gælder, at de i allerhøjeste grad er umodne, og det kan ikke være ligeegyldigt, om man er 18, 19 eller 20 år. Her spiller netop et år eller to den allerstørste rolle.

Der er altså betænkeligheder nok ved at skride til en sådan nedsættelse af værnepligtsalderen. Jeg har ikke set nogen saglig begrundelse, udover at det er lettere at uddanne mandskab. Ja, men man må også tage de fysiske og sjælelige omstændigheder i betragtning. Man må dog regne med, at den unge mand, den dag han er færdig med militærtjenesten, skal leve i samfundet, og så må han være en borger, der kan klare de forpligtelser, han stilles overfor. Det er jo ikke alene et spørgsmål om at uddanne